

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΠΟΡΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 7 ΜΑΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ο Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ' τῶν Ἑλλήνων
Συνελεύσεως
Διακηρύττει.

Ἡ Ἐθνικὴ Γ' Συνέλευσις ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας
τῆς· σήμερον διαλύεται, καὶ οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔ-
θνους ἀντιπρόσωποι ἀπερχόμενοι ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, διὰ
τὴν δόσιν λόγον τῶν πράξεών του πρὸς τοὺς συμπολί-
τας του.

Ἕλληνες! ἡ Συνέλευσις ἐτροπικοποίησε τὸν νόμον
τῆς Ἐπιδαύρου, ἥτοι τὸ πρῶτον τῆς Ἑλλάδος πο-
λίτευμα, καὶ τὸ κατέστησε τελειώτερον, ἀξιώτερον τῆς
ἀξίας τοῦ λογικοῦ ὄντος, καὶ ἰκανώτερον ν' ἀποτελέσῃ,
ἐκτελούμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς Σας, τὴν κοινὴν εὐ-
δαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Τὸ νέον πολίτευμά Σας ἀνομά-
σθη, Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.
Δι' αὐτοῦ ἰδρύονται καὶ καθιεροῦνται τὰ δίκαιά Σας. Τρεῖς
ἔξουσίναι, ἡ Βουλὴ, ὁ Κυβερνήτης, καὶ τὸ Δικανικὸν
ἐμπιστεύονται καὶ ἐνεργῶσι τὴν κυριαρχίαν Σας.

Οἱ ἀντιπρόσωποί Σας βουλευταὶ συγκροτοῦσιν ἤδη
τὴν Βουλὴν, καὶ ὀφείλουσιν νὰ προσαρμόσῃ νομοθετοῦν-
τες τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν, καθ' ὅσον ἡμπορέσῃ
νὰ τὴν συμβιβάσῃ μετὰ τὰ ἥθη καὶ μετὰ τὰς περιστά-
σεις τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὰς πρώτας
συνεδριάσεις των τὰ κριτήρια.

Ἡ συσταθεῖσα Ἀντικυβερνητικὴ τῆς Ἑλλάδος Ἐ-
πιτροπὴ, θέλει ἐκπληρώσει τὰ χρέη της κατὰ τὸ
ἐκδοθὲν ψήφισμα ὑπ' Ἀριθ. 3 ἕως οὗ φθάσει ὁ ἴδιος
εἰς τὴν πατρίδα μας. Τόπος τῆς Κυβερνήσεως προ-
σδιορίσθη τὸ Ναύπλιον, ὅπου μεταβαίνει ἡ Βουλὴ, καὶ
ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ, διὰ ν' ἀρχήσῃ τὰς ἐρ-
γασίας των.

Ὁ Κυβερνήτης προσεκλήθη ἀλλεπαλήλως, ἔχων
διὰ ψήφισματος ὑπ' Ἀριθ. 16 τὴν ἀδειαν νὰ πραγμα-
τευθῇ Γ' δάνειον πέντε ἑκατομμυρίων ταλλήρων πραγ-
ματικῶν, ἐξ οὗ θέλει πληρώσει καὶ τὸν τόκον τῶν
ὑποπρολαβόντων δανείων.

Ἡ Ἑλλὰς νομίζεται ἤδη εὐδαίμων ἐρεῖδομένη εἰς
τὸν Κυβερνήτην, εἰς τὸν Στόλαχον, καὶ εἰς τὸν Ἀρ-

χιστράτηγον, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰς ἀρετὰς θὰ ἐκπη-
γάσῃ εὐεργητικὰ καὶ σωτηριώδη ἀποτελέσματα.

Ἡ Συνέλευσις ἐψηφίσαστο νὰ γενῇ στόλος ἔθνικος,
καὶ νὰ διοργανισθῇ τὸ στρατιωτικὸν μας διαιρούμενον εἰς
στρατεύματα κατ' ἐνέργειαν, εἰς στρατεύματα κατὰ
δύναμιν, καὶ εἰς στρατεύματα πολιτικά. Οὕτως ἡ
πατρίς θέλει συγκεντρώσει, στερεώσῃ, καὶ κατευθύνῃ
τὰς δυνάμεις της εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῆς εὐστόχως.

Ἀλλὰ οὔτε οἱ καλοὶ νόμοι, οὔτε τὸ εἶδος τῆς κυ-
βερνήσεως, οὔτε τῶν κριτηρίων ἡ σύστασις, οὔτε ὁ
διοργανισμὸς τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ, οὔτε
ἡ συνδρομὴ τῶν διαληφθέντων ἀνδρῶν ἀρκοῦσιν εἰς τὸ
νὰ μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἀ-
παιτεῖται πρὸ πάντων ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἡ
δέλησις ἀπάντων, καὶ ἡ ἀμοιβαία συνδρομὴ, διὰ νὰ
φθάσωμεν εἰς τὸν ὁποῖον προεθέμεθα σκοπὸν.

Ἕλληνες! τὰ πράγματα μᾶς ἀπέδειξαν ὅτι, ὅταν
θελήσωμεν, δυνάμεθα νὰ νικήσωμεν μυριάδες Ὀθωμανῶν
ἡφανίσθησαν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς πατρώας γῆς, χι-
λιάδας ἐξ αὐτῶν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἐξολοθρεύσωμεν, ὅταν
ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, καὶ ὅταν ὁμονοοῦντες ἔχωμεν μίαν
καὶ τὴν αὐτὴν θέλησιν τότε δ' ἐμποροῦμεν νὰ ἔχω-
μεν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέλησιν, ὅταν ἀποδλέψωμεν
ὅλοι πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος. Συμπολίται! τὸ κοινὸν
πάντων ὄφελος εἶναι, νὰ ἀνακτήσωμεν τὴν πατρίδα μας,
καὶ διὰ νὰ τὴν ἀνακτήσωμεν πρέπει νὰ πολεμήσωμεν
ὅλοι, καὶ ἄνδρες, καὶ γυναῖκες, καὶ νέοι, καὶ γέρον-
τες, ὅλοι πρέπει νὰ δράσωμεν τὰ ὅπλα, διὰ νὰ συν-
τελέσωμεν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα· καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖ-
κες μας πρέπει νὰ δράμουν μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλε-
μον, νὰ συμπολεμήσῃ ὑπὸ τὸν προμαχῶνα τῶν στη-
θῶν, καὶ τότε βέβαια θὰ νικήσωμεν. Ἕλληνες! διὰ
τῶν ὀπλων ἀπεσεύσαμεν τὸν ἄτιμον ζυγὸν, καὶ διὰ τῶν
ὀπλων θὰ φυλάξωμεν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας·
ὅλοι πρέπει νὰ ὀπλοφορήσωμεν ὅλοι πρέπει νὰ θυ-
σιάσωμεν τὴν ζωὴν μας ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ ὑπὲρ
τῆς πατρίδος· ὅλοι πρέπει νὰ θελήσωμεν διὰ ν' ἀπο-
θάνωμεν ἐντίμως, ἀνὲν θέλωμεν ν' ἀποθάνωμεν ἀτί-
μως καὶ θ' ἀποθάνωμεν, φεῦ, ἀτίμως, ἀνὲν ἀσπα-
σθῶμεν ἀλλήλους τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ ἀν-
δρὲν τρέξωμεν προθύμως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μετὰ ἀπόφα-

σιν ὃ ἀποθάνωμεν. Ἕλληνες! εἰς μάτην φεῖδεται τῆς
 ἡμῶν τοῦ ὅστις εἶναι καταδικασμένος εἰς θάνατον· ἡμεῖς
 μέγα ἤδη καταδικασμένοι, ὁ δὲ σφαγεὺς ἡ-
 ὄθωμανός δὲν δὲ βάλει τὴν αἵματοσταγὴν
 ἀχαιρὰν τοῦ εἰς τὴν θῆκην, ἀνδρὲς μᾶς κατασφάζει
 πάντας ὡς ἀνδρῶτα. Ποῦ τάχα θὰ καταφύγωμεν;
 ὧν δὲν εὐρίσκομεν ἀσφάλειαν, παρὰ εἰς τὰ ὅπλα
 καὶ εἰς τὸ σύνθημά μας, ἡ ἐλευθερία ἢ θάνατος.
 Ἀλλὰ τί δὲν κατορθοῦμεν ἔχοντες ἀπόφασιν ὃ ἀποθά-
 νωμεν; διὰ τὰ ζήσωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν ἀθάνατοι;
 ἐξολοθρευταὶ τῶν τυράννων, νικηταὶ τοῦ Χιουρήτη καὶ
 τοῦ Δράμαλη! Θέλει νικήσωμεν καὶ κατασφύωμεν εἰς
 ὅλους τὸν Ἰμπραήμην καὶ τὸν Κιουταχῆν· καὶ ἤδη
 τοὺς ἐνίκησαμεν διὰ τῆς καρτεροφυχίας μας· θέλει δὲ
 τοὺς κατασφύωμεν βέβαια καὶ τούτους, ἐὰν ἀσπα-
 σθῶμεν ἀλλήλους, καὶ δράξαντες τὰ ὅπλα θράμωμεν
 κατ' αὐτῶν διὰ τὸ ἀποθάνωμεν· θέλει κατασφύωμεν καὶ
 τούτους, καὶ ἄλλας πολλὰς ἐχθρῶν χιλιάδας, ἐὰν φυ-
 λάξωμεν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, ἐὰν
 ὑποταχθῶμεν εἰς τοὺς σωτηριώδεις νόμους, καὶ εἰς τὰς
 νομίμους διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου ἐσυστήσα-
 μεν. Ἕλληνες! ἡ Κυβέρνησις αὕτη, βοηθουμένη ἀπὸ
 τὰς ἀρετὰς τοῦ Στολάρχου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου,
 προθυμεῖται καὶ ἐλπίζει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ὅποια ἐνε-
 πιστεύθῃ ἱερὰ χρέη τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ εὐδαι-
 μονίας· οἱ δυνατοὶ τῆς Εὐρώπης, οἱ φιλάνθρωποι φι-
 λέλληνες δὲν παύουν τοῦ νὰ συνεργαῖον εἰς τὸ νὰ ἀπολαί-
 σωμεν τὰ δίκαιά μας. Ἀφ' οὗ ὑπεφέραμεν ὅλας τὰς
 τρικυμίας, τέλος πάντων φθάνομεν ἐντὸς ὀλίγου εἰς
 τὸν λιμένα τῆς ἀσφαλείας· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκπλη-
 ρώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ χρέη μας, νὰ διπλασιάσωμεν
 τὴν προθυμίαν μας, καὶ νὰ δείξωμεν τὴν εὐγνωμοσύ-
 νην μας πρὸς τοὺς εὐεργέτας μας Εὐρωπαίους, χρώ-
 μενοι καλῶς τὰ γενναῖα τῶν βοηθήματα, καὶ προμη-
 θεύοντές τοις τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ζήσωμεν ὡς
 ἔθνος ἐλεύθερον καὶ αὐτόνομον. Ἕλληνες! οἱ δυνατοὶ βα-
 σιλεῖς τῆς Εὐρώπης μεσολαβοῦσι διὰ τὴν ἐλευθερίαν
 μας· οἱ φιλοδίκαιοι πρέσβεις αὐτῶν προσπαθοῦν νὰ
 καταπειθῶσιν τὸν δῆμιόν σας, ὅτι ἡ γῆ τῶν πατέ-
 ρων σας δὲν εἶναι ἰδική του, καὶ οἱ κάτοικοί της δὲν
 εἶναι πράγματά του, ἀλλ' εἶναι λογικὰ ὄντα, πλασμέ-
 να κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν· ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἔ-
 χομεν χρέος, παρὰ νὰ πολεμῶμεν διὰ τὴν σωτηρίαν
 καὶ ἀνεξαρτησίαν μας. Ὅθεν, ἐν ᾧ οἱ φιλοδίκαιοι βασι-
 λεῖς, καὶ ὁ χριστιανικὸς κόσμος ὑπερασπίζονται τὰ
 δίκαιά μας, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ προσφέρωμεν τὴν εἰ-
 ρήνην διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ καὶ
 νὰ πολεμῶμεν ἐν ταύτῃ, διὰ νὰ κερδήσωμεν τέλος πάν-
 των τὰ δίκαιά μας, ἢ διὰ νὰ μὴ γένωμεν ἀτίμως
 θύματα τῆς σουλτανικῆς ἀδικοτάτης ἐκδικήσεως.

Τῇ 5 Μαΐου 1827 ἐν Τροιζήνι (Δαμαλᾷ).

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιάδης.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Πόρου.

Ὁ Ἰμπραχίμης, ἀφ' οὗ κατέτριψε πολλοὺς μῆνας εἰς
 τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας, ἐκινήθη ἐκεῖθεν περὶ τὰς
 ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου, καὶ κατὰ τὴν 6 τοῦ μηνὸς αὐτοῦ
 ἐπέβασε τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν, εἰς δύο ἔχων διηρημένον
 τὸ στράτευμά του, καὶ εἰσβαλὼν ἐξαίφνης εἰς τὴν Ἡ-
 λίδα ἐβυσε καὶ ἀπώλεσε· διότι ἡ δὲν εὐρίσκε καμμίαν
 ἀντίστασιν, ἡ ὅσην εὐρίσκε δὲν ἦτον ἱκανή. Οἱ δυστυχεῖς
 κάτοικοι τῆς Ἡλίδος, ὄντες ἀδύνατοι, ἀπρομήθευτοι,
 καὶ ἀπροσπάτευτοι ἐζήτουν τὴν σωτηρίαν τῶν εἰς τὰ ὄρη,
 εἰς ἄλλα ὄχυρά μέρη, καὶ εἰς τὰ παρακείμενα νησίδια·
 ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς, διψῶν αἷμα χριστιανικόν, περιέτρεχε
 πανταχοῦ, καὶ εὐρίσκε τοὺς δυστυχεῖς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ
 νομιζόμενα ὄχυρά αἰσυλα. Οἱ εἰς τὰ νησίδια καταφυ-
 γόντες δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἀνισταθῶσιν εἰς τὴν θαλάσσιον
 τοῦ ἐχθροῦ δύναμιν. Ἡ εἰς ἀνθρώπους ζημία κατ' αὐτὴν
 τὴν ἐκστρατείαν εἶναι σημαντικὴ, καὶ συνίσταται μά-
 λιστα εἰς ἀνθρώπους ἀδυνάτους, γυναῖκας καὶ παιδιά.

Ὁ Ἰμπραχίμης ἐπροχώρησεν εἰς Πάτρας, καὶ ἐπέ-
 ρασε καὶ εἰς Ναύπακτον, καὶ ἐπεμψεν ἐκεῖθεν μέ-
 ρος τοῦ στρατεύματός του εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα,
 διὰ νὰ παραλάβῃ ἰπποὺς, ἐρχομένους ἐξ Ἡπείρου διὰ
 τὸ ἰππικὸν του. Ἐδιώρισε προσέλι ξως δύο χιλιά-
 δων στράτευμα εἰς πολιορκίαν τοῦ φρουρίου Χλουμο-
 τσίου, τὸ ὅποῖον καὶ στενοχωρεῖ διὰ ξηρᾶς καὶ θα-
 λάσσης. Νεωτέρας δὲ εἰδήσεις περὶ τῶν κινήσεων
 τοῦ ἐχθροῦ δὲν ἔχομεν· ἀλλ' ὅπου θέλῃ ἡμπορεῖ νὰ
 κινηθῇ, καὶ ὅτι θέλῃ ἡμπορεῖ νὰ πράξῃ, ἀφ' οὗ
 ἀντίστασιν δὲν εὐρίσκει, διότι στρατίτεδον ἐναντίον
 του δὲν ὑπάρχει, καὶ οὔτε οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἔχου-
 σιν ἀρχηγούς καὶ ὁδηγούς, ἐν ᾧ ἔχουσιν ὅλην τὴν
 προθυμίαν εἰς τὸ νὰ κινηθῶσιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.

Εἰς τὸν ἀπὸ 14 Φεβρ. Ἀστέρα ἀναγινώσκουμεν τὰ ἀκόλουθα:

«Τὸ ἐν Παρισίοις φιλελληνικὸν κομιτάτον κάμνει
 μίαν δηλοποίησιν πρὸς ὅλους τοὺς φίλους τῶν Ἑλ-
 λήνων, καὶ ἐκθέτει συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσθ-
 δων καὶ ἐξόδων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεως αὐτοῦ,
 καὶ τὸν χωριστὸν λογαριασμὸν τοῦ β' ἑξαμήνου τοῦ 1826.

Εἰς τὴν δηλοποίησιν ταύτην γίνεται καὶ ἐκθεσις
 τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν πέμπτην
 ἐκστρατείαν, ἡ ὅποια, ἐλπίζομεν, θέλει εἶναι ἡ
 τελευταία. «Πρὸς τὸ τέλος αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας,
 λέγει τὸ κομιτάτον, ἐνόμισαν χρέος ὅλοι αἱ χριστι-
 νικαὶ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης νὰ μεσολαβήσωσι τελεν-
 ταῖον, καὶ ὁμοφώνως, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐξολο-
 θρευμὸν τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν χριστιανῶν· ἀλλ' ἀ-
 γνοεῖται ἀκόμη, ὅποια εἶναι αἱ εἰς τὸ διδάνι γέν-
 μεναι προτάσεις, καὶ κατὰ ποίας συμφωνίας, κατὰ
 ποῖα ὅρια θέλει γενῇ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος·
 πλὴν δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις, καὶ
 ἡ ἀσφάλεια τῆς αὐτονομίας της κρέμονται ἐκ τῆς ἰ-
 σχύος, τὴν ὁποίαν αὐτὴ δύναται νὰ ἐπιτάξῃ εἰς τοὺς
 ἀδιαλλάκτους ἐχθρούς της. Εἶναι λοιπὸν κατεπεύγον

αὐαί εἰς διατήρησιν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ θέσιν ἀναγκαῖαι βοήθειαι· καὶ μὴ παύσωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς ἐπικαλώμεθα, καὶ σφ' ὑπερβόρην, ὅσῳ πλέον ἀκαταδάμαστος εἶναι τῶν Ἑλλήνων ἡ καρτερία. »

Ο συνολικὸς λογαριασμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ 1825 καὶ τὸ 1826 ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Εσοδα κατὰ τὰ δύο ἔτη . . . 1,472,544. 72.

Εξοδα κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη . . . 1,217,955. 54.

Μὲν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν
πρωικτῶν πίστειων 254,589. 18.

Ἰδὲ δὲ κατὰ τὸν χωριστὸν λογαριασμὸν τοῦ δευτέρου ἡμῆνου τοῦ 1826 ἡ λεπτομερὴς καταγραφή τῶν ἐσόδων κατὰ τὸ ἑξάμηνον αὐτό :

ὑδρομὴ δύο μελῶν τοῦ κομιτάτου. . . 600.

Παύτως τῶν μελῶν τῆς εταιρίας. . . 1,550.

Δῶρα διάφορα 37,646. 26.

Τὰ ἐκ τῆς ζητείας τῶν ἀρχοντισσῶν

ἐν Παρισίοις 37,597. 95.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰκόνων

ἐκκαθαρισθέντα 30,555. 25.

Λέσχαι τῶν μασόνων 815. 90.

Συνδρομαὶ καὶ ζητεῖαι ἐν ταῖς ἐπαρχ. 91,132. 17.

Ξένων τόπων.

Μέγα δουκάτον τῆς Βάδης 3,909. 28.

Βαυαρία 85,000.

Ὁλλανδία 25,159. 32.

Πروسيا 101,847. 37.

Σαξωνία 10,109. 14.

Σουηκία 58,183. 68.

Βυρτεμβέργη 5,686. 50.

Μογουντίακον 2,040.

Ἀμβούργον 33,000.

Διάφορα ἐμβάσματα ξένων 873.

Περὶ τῶν σχέσεων τῆς Ῥωσσίας καὶ Περσίας, καὶ ταύτης πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν *Times* ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου τὰ ἀκόλουθα :

« Τὸ Ῥωσικὸν κράτος πρώτην φορὰν ἤλθεν εἰς συνάφειαν μετὰ τῆς Περσίας ἐπὶ Πέτρου τοῦ Μεγάλου, ὅτε ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἐσπούδασε παντοιοτρόπως εἰς τὸ νὰ ἐκτείνῃ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Ῥωσσίας εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, οἱ κυριάρχαι τοῦ ἐκτεταμένου αὐτοῦ βασιλείου ἐπρὸςπάρθησαν πάντοτε καὶ ἐπιμένοντες εἰς τὸ νὰ αὐξήσωσι τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν βλάπτοντες τὴν Περσίαν, εἴτε φανερῶς βιαζόμενοι αὐτήν, εἴτε ὑποτρέφοντες διχονίας μετὰ τῶν Περσῶν ἀρχηγῶν, ἢ, κατὰ τοὺς πλησιέστερους χρόνους, βοηθούμενοι ὑπὸ συνθηκῶν, τὰς ὁποίας ἐπιδεδίξωσι ἡμποροῦσαι νὰ παρεκκλίνωσι, καὶ διατηροῦντες εἰς τὰ σύνορα μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν.

Αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι σχέσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Περσίας δὲν εἶναι ἀρχαιότεραι τοῦ 1800 ἔτους, καθ' ὃν

καιρὸν ὁ Κύριος Ἰὼν Μαλκῶμος (John Malcolm) ὑπῆγεν ἀπεσταλμένος εἰς Τεχεράνην. Ὑστερωτερον ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀπέπεμψαν ἄλλους ἀπεσταλμένους εἰς τὴν αὐλήν τῆς Περσίας. Ἐν ἔτει 1814 ὑπέγραψεν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Περσία συνθήκην, καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος ἐγένετο, διὰ μεσιτείας τοῦ Ἀγγλου πρέσβους, καὶ μετὰ τὴν Ῥωσσίαν καὶ Περσίαν συνθήκη περὶ εἰρήνης. Ἀπεφασίσθη ἐν Γουλιςτάνφ, καὶ ἡ Περσία ὑπεχρεώθη ἀφ' ἐαυτῆς νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὅσους τόπους ἡ δύναμις αὐτὴ ἐκυρίευσεν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Καυκάσου, καὶ ὑπεσχέθη νὰ μὴν ἔχῃ πλέον ναυτικὰς δυνάμεις εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν. Ἡ δὲ Ῥωσσία πάλιν ὑπεχρεώθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν διάδοχον τοῦ στέμματος τῆς Περσίας ἐναντίον πάντων τῶν ἀντιπαιουμένων τοῦ θρόνου.

Ἡ ἐν ἔτει 1814 γενομένη συνθήκη ἐδοκίμασεν ὑστερωτέρως μεταβολὰς, καὶ ἐξ αὐτῶν προέκυψεν ἡ ἤδη ὑπάρχουσα, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Μεγάλη Βρετανία ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν Περσίαν 200,000 τομάνων, ὡς συνεισφορὰν εἰς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, ἐὰν ἡ Περσία ἤθελε προσβληθῇ παρὰ δυνάμει πολέμου τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐὰν ἤθελε περισβληθῇ παρὰ δυνάμει φιλίας αὐτῆς, ἡ Ἀγγλία ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῇ τὴν μεσιτείαν τῆς εἰς φιλικὴν συμβίβασιν τῶν διαφορῶν αὐτῶν ἄλλ' ἐὰν τοῦτο ἀποτύχῃ, ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνωτέρω εἰρημένην ποσότητα πρὸς βοήθειαν. Ἡ Περσία πάλιν ὑποχρεοῦται νὰ ἀνθίσταται εἰς τὰ κινήματα πάσης δυνάμει, θελούσης νὰ διαπεράσῃ διὰ τῆς ἐπιπρωτείας αὐτῆς, καὶ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἡ συνθήκη αὕτη εἶναι λοιπὸν καθαρὰ ἀμυντικὴ, ὡς καὶ ἐκφράζεται εἰς τὴν διαλαμβάνουσαν αὐτὴν πράξιν. »

Εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Πορτογαλλίας, ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως τῆς 5 τοῦ Φεβρουαρίου, ἐπρότεινεν ὁ ὑπουργὸς Βαρρόζος τὸν ἀκόλουθον περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου νόμον, ὅς τις ἐσυζητήθη ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνεδριάσεως, καὶ ἔγινε δεκτὸς μετὰ τινων μεταβολῶν.

Ἄρθρον Δ'. Οἱ λιμένες τῆς Λισσαβόνας καὶ τοῦ Ὀπόρτου εἶναι ἀνοικτοὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὅλων τῶν ἐθνῶν, πρὸς τὰ ὁποία ἡ Πορτογαλλία δὲν ἔχει πόλεμον καὶ ἂν τύχῃ πόλεμος, τὰ ἰδιωτῶν κτήματα εἶναι ἀνεπηρέαστα.

(Δεκτὸν, ἀλλὰ τροπολογηθὲν παρὰ τοῦ Κ. Βαϊλέου, ὅς τις ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθροῦ : « Ὅσα εὐρεθῶσι, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον καὶ ἂν τύχῃ, εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀποθήκας. »)

Ἄρθ. Β'. Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι παντὸς τόπου θέλουσιν εἶναι δεκταὶ εἰς ἀποθήκην ἐν τελείᾳ ἐλευθερίᾳ μετεξαγωγῆς, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλο εἰμὴ ἐν εἰς τὰ ἑκατὸν, καὶ οὐδὲ ἄλλα ἐξοδα παρὰ τὰ τῆς ἀποδιδάσεως.

(Δεκτὸν μετὰ τινων τροπολογιῶν.)

Ἄρθ. Γ'. Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι αἱ μὴ ἀπαγορευόμεναι διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπισυναπτομένης καταγραφῆς

της, είναι δεκταὶ εἰς πώλησιν, πληρόνους τὰ κατὰ παρὸν νόμιμα τελώνια.

Αἱ πραγματεῖαι τῶν διαφόρων τῆς Ἀμερικῆς τόπων, ὅταν εἰσάγονται διὰ πλοίων Πορτογαλικῶν ἢ ἀμέσως τῶν τόπων, τῶν ὁποίων αἱ πραγματεῖαι αὐταὶ εἶναι γεννήματα, πληρόνους 24 εἰς τὰ ἑκατὸν, καὶ 10 εἰς τὰ ἑκ., ὅταν δὲν εἰσάγονται ἀμέσως, ὅποια ἂν ᾖναι τὰ μεταφέροντα αὐτὰς πλοῖα, καὶ ἂν εἰσάγονται μὲν κατευθεῖαν, ἀλλὰ δι' ἄλλων καὶ ὄχι Πορτογαλικῶν πλοίων, ἢ διὰ τῶν πλοίων τοῦ τόπου ἐκείνου, τοῦ ὁποίου αἱ πραγματεῖαι εἶναι γεννήματα.

(Ἐγένετο εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο μεταβολή, ὅτι τὰ Πορτογαλικά πλοῖα εἴτε κατευθεῖαν ἔρχονται εἴτε μὴ, ὁρῶν 24 εἰς τὰ ἑκατὸν πληρόνους.)

Εἰς τὸν ἀπὸ 22 Φεβρ. Ἀστέρια (Étoile) ἀναγινώσκοντες τὸ ἀκόλουθον:

• Εἰς τὴν κατὰ τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς συνεδρίασιν τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἀνεγνώσθησαν διάφοροι ἀναφοραὶ. Ἐκ τῶν πολλῶν σημειώσαμεν μίαν γινομένην περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐρυθροδάνου (ρίζαριου) κατὰ νέαν τινὰ μέθοδον, εὐρεθεῖσαν παρὰ τῶν Κυρίων Ροθικέτου καὶ Κολλίνου. Οἱ χημικοὶ οὗτοι κατάρθωσαν διὰ τῆς νέας κατασκευῆς, νὰ γενῇ ἐν τρίτον εὐθηνότερον τὸ λαγαρισμένον ἐρυθροδάνον, καὶ εἶναι ἐλπιζόμενον νὰ καταντήσῃ ὀγλήγορα ἡ τιμὴ τοῦ εἰς πλάκας κατεσκευασμένου ἐρυθροδάνου 20 φράγκα τὴν λίτραν.

— Εἰς τὴν κάτω βουλὴν τῆς Ἀγγλίας ἐπρότεινεν ὁ Κύριος Λοίλμωτ Ὅρτων κατὰ τὴν 16 τοῦ Φεβρουαρίου, νὰ κατασταθῇ ἐκ νέου ἡ ἐπὶ τῆς ἀποικίσεως ἐπιτροπὴ, καὶ ἐξέθετε τὰς ὠφελείας, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἐκ τῆς συνδρομῆς τῆς γινομένης εἰς τοὺς πτωχοὺς, οἱ ὁποῖοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ μετοικήσωσιν εἰς Καναδὰν. Ἐκ τῶν 180 οἰκογενειῶν 120 ἀποκατασταθεῖσαι ἐκεῖ, ἀπέκτησαν κτήματα, τὰ ὁποῖα ἐξετιμήθησαν ὡς 175,000 φράγκα. Λογαριάζουσι δὲ, ὅτι ἐπὶ τὰ ἔτη μετὰ τὴν ἐκεῖ οἰκήσιν των τὰ κτήματά των θέλουσιν ἀναδῇ εἰς 750,000 φράγκα.

Ὁ Κ. Ὅρτων παρατηρεῖ, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας εἶναι πολυάριθμοι παρατηρεῖ προτι, ὅτι διὰ τὴν πρόδον τῶν μηχανικῶν εὐρέσεων οἱ τεχνῖται μεταχειρίζονται ὀλιγωτέρους ἐργάτας, καὶ αὐτῶν τῶν ὀλίγων ὀλιγοστεύουσιν πολὺ τὸν μισθόν. Εἰς τὸ Βλουίκουερν ὅτι ἐπληρόνητο εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 1826 ἐννέα σελίνια καὶ ἡμισυ, εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπληρώθη ἐν καὶ ἡμισυ σελίνιον.

Ὁ Κ. Ὅρτων λέγει τελευτῶν, ὅτι ἡ δυστυχία τῶν κατωτέρων τ.ξ.ων εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἰρλανδίαν εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἐμικρυνθῇ εἰμὴ διὰ τῆς ἀποικίσεως. Νομίζει, ὅτι δὲν

ἔμπορεῖ τις κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι αὐτὴ δύναται νὰ ἐλαφρωθῇ δι' ἄλλης τινος μεταβολῆς κατὰ τὰς παρούσας τοῦ τόπου περιστάσεις· ὑποστηρίζει ἐκ τοῦ ἐναντίου ὅτι, ἂν δὲν δοθῶσιν εἰς τὸν λαὸν τὰ μέσα εἰς ἀποίκησιν, ἡ δυστυχία θέλει προχωρεῖ πάντοτε αὐξάνουσα, καὶ ὁ τόπος θέλει κατασκεπασθῇ ἀπὸ πτωχῶν.

Μετὰ δὲ τινὰς παρατηρήσεις ἐναντίας ὁ Κ. Πήλ καὶ ὁ Κ. Βάρηγγ ἐκηρύχθησαν ἐντόνως ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐδιωρίσθη ἡ ἐπιτροπὴ.

— Ἡ αὐτοκρατορίσσα τῆς Βρασιλίας ἀπέθανε τὴν 11 τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ νέα αὕτη ἡγεμονὶς ἐπασχεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φθινεπώρου. Ἐδοκίμασε μίαν χολερικὴν ἀσθένειαν, δὴ τὴν ὁποίαν, ἐπειδὴ συνέεσε καὶ νὰ ἀποβάλῃ τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου, κατήτησεν εἰς τὸν τάφον. Ἐπὶ τῆς ἀσθενείας τῆς, ὁ λαὸς τῆς Βρασιλίας ἐδείκνυν ἀδιακόπως μεγάλην συμπάθειαν πρὸς αὐτήν. Ἡ κηδεία αὐτῆς ἐγένετο ἐν μεγάλῃ πομπῇ.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τῆς ἡγεμονίδος ταύτης, ὁ αὐτοκράτωρ ἔλειπεν ἐκ τοῦ Ῥίου Ἰανείρου, ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν Βινένων Αἰζων.

Ὁ θάνατος τῆς αὐτοκρατορίσσης τῆς Βρασιλίας ἤθελεν εἶναι πάντοτε ἐπίσημον συμβεβηκός· ἀλλὰ γίνεται ἐπισημότερος κατὰ τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις· ἐπειδὴ διαλύει τὴν συγγένειαν, ἡ ὁποία ἦν ὁ αὐτοκρατορικὸν τῆς Βρασιλίας οἶκον πρὸς τὸν τῆς Αὐστρίας.

Ἡ αὐτοκρατορίσσα τῆς Βρασιλίας ἦτον θυγάτηρ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας· μόλις εἶχε τριάκοντα ἐτῶν ἡλικίαν· ἔλαβε δὲ εἰς ἄνδρα τὸν νῦν αὐτοκράτορα τῆς Βρασιλίας ἐν ἔτει 1817.

— Εἰς ἐφημερίδας ξένας ἀνεγνώσαμεν τὴν ἀκόλουθον θάρσaron πρᾶξιν:

• Κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ὀτράντου (εἰς τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως) ὑπῆγαν ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν οἰκίαν πλουσίου τινὸς ἰδιώτου· διότι ἡ ἀστυνομία ὑπόπτειν ὅτι ἦσαν ἐν αὐτῇ κρυμμένα πολεμικὰ ὄπλα· καὶ ἀνεκάλυψαν εἰς τι ὑπόγειον θύραν κρυβίαν, τὴν ὁποίαν συνέθλασαν, καὶ διὰ τῆς θύρας αὐτῆς εἰσῆλθον εἰς οἰκημῶντι σκοτεινόν, ὅπου, μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας, ἀνεκάλυψαν μίαν ἄλλην θύραν θαμμένην εἰς χοῶμα λίθου. Ἀφ' οὗ συνέθλασαν καὶ αὐτήν, εἰσῆλθον εἰς δεύτερον δωμάτιον, ὅπου εὗρον κείμενον ἐπὶ ὀλίγων ἀχύρων τὸν ἀδελφὸν τοῦ οἰκοκυπότου, τὸν ὁποῖον οὗτος ἐκράτει δεκαπέντε χρόνους καθευγμένον, θέλων νὰ τὸν ἀναγκάσῃ εἰς τὸ νὰ χερύσῃ ὅλα του τὰ κτήματα εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ. Οἱ εἰς αὐτὴν τὴν θάρσaron πρᾶξιν ἐνεχόμενοι παρεδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.